

Sculpture “Jesus Christ Sitting on the Palm Sunday Donkey”

- Author unknown
- Date of production after 1500
- Dimensions height: total: 224 cm, figure of Christ: 146 cm
- Axle spacing 133-138 cm
- ID no. MNK I-181
- Museum [The National Museum in Kraków](#)
- Oddział The Bishop Erazm Ciołek Palace
- Gallery Art of Old Poland. The 12th – 18th century
- Subjects [religion](#), [theatre](#), [sculpted](#)
- Technique [sculpture](#), [polychrome](#), [forging](#)
- Material [wood](#), [iron](#)
- Acquired date donated by Michał Radziwiłł in 1904
- Object copyright The National Museum in Kraków
- Digital images copyright public domain

- Digitalisation RDW MIC, Małopolska's Virtual Museums project
- Tags [rzeźba](#), [sztuka sakralna](#), [gotyk](#), [teatr](#), [Chrystus](#), [3D](#), [obrzędy](#), [3D plus](#), [audiodeskrypcja](#), [zwierzęta](#), [katolicyzm](#), [Wielkanoc](#), [święto](#), [domena publiczna](#)

The sculpture, coming from the parish church of St. Sigismund in Szydłowiec, constitutes an extraordinary dramatic exhibit used during processions of going to church on Palm Sunday as to a symbol of Jerusalem. Christ, in a firmly upright position, is raising his right hand in a gesture of blessing. With his left hand, he is holding leather reins (which have not been preserved). He is wearing a buttoned up coat characteristic of a late-Gothic ruler, different than in earlier representations where he was more often dressed in an ancient toga and tunic. The sculpture in the National Museum in Kraków is of greater importance because of the preservation of the original cart, which is not frequent among large numbers of preserved Gothic Palm Sunday donkeys.

Elaborated by Wojciech Marcinkowski, PhD (The National Museum in Kraków), © all rights reserved

Zwyczaje Niedzieli Palmowej

Zwyczaj święcenia palm wielkanocnych sięga średniowiecza. Palmy były symbolem zmartwychwstania, pełniły ważną funkcję, zapewniając dobre plony, długie życie, a nawet... dobre konanie. Zatknięcie gałązek palmy w dach domu czy budynków gospodarskich gwarantowało ochronę przed uderzeniami pioruna i pożarem.

Tradycyjne palmy przygotowywano z gałązek wierzby z baziami — przy niesprzyjających warunkach pogodowych, jeśli wiosna nie nadchodziła szybko, zrywano je już wcześniej i wkładano do wody, by wypuściły pąki. Podobnie robiono z gałązkami porzeczek czy malin, które zrywano w Środę Popielcową i trzymano w wodzie do Niedzieli Palmowej.

Bazie odgrywały również ważną rolę w serii rytuałów, które należało odprawić przy użyciu palmy. By uchronić się przed bólami gardła w nadchodzącym roku, należało zjeść bazia...

Na tym jednak nie koniec — zgodnie ze zwyczajem fragmenty palmy musiały być rozdysponowane po całym domu. Cześć gałązek wykorzystywano do zrobienia krzyżyków, które wkładano do ziemi w czterech rogach pola. Takie działanie miało skutecznie odstraszyć gryzonie i zapewnić dobre plony.

Wielość różnych zastosowań palmy sprawiała, że bogatsi gospodarze, którzy mieli znaczne dobra lub szybko się bogacili, żeby dopełnić świętych obowiązków, musieli przygotowywać z roku na rok większe palmy. Ich rozmiar stał się z czasem miernikiem pozycji społecznej. Choć zwyczaje okadzania bydła czy ochrony pola dzięki fragmentom palmy zanikły, praktyki konkurowania z innymi gospodarzami w wielkości palmy nadal są żywe. Na fali tej rywalizacji od lat organizowane są konkursy, z których najbardziej znany jest ten w Lipnicy Wielkiej.

Opracowanie: Redakcja WMM,

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](#).

Zobacz:

[Fotografia „Sprzedawanie palm do święcenia pod kościołem marjackim w Krakowie” Leopolda Węgrzynowicza](#)

[Fotografia „Portret dwóch chłopców” z palmą wielkanocną z XIX wieku Ignacego Kriegera](#)
[Rzeźba „Chrystus na Osiołku Palmowym”](#)

Tags: [holy day](#), [tradition](#), [The Seweryn Udziela Ethnographic Museum in Kraków](#), [Easter](#), [Creative Commons licenses](#)